

Prananadi, terapie complementară de tip energetic, metodă de vindecare și dezvoltare personală.

Prananadi este un cuvânt sanscrit compus: „**prana**” înseamnă energie atotsușținătoare, primordială, „**ce dă impuls**”. Acest câmp energetic mai este cunoscut sub numele de „qi” (chineză), „ki” (japoneză), „pneuma” (greacă). „**Nadi**” provine din rădăcina „nad”, având semnificația de „mișcare”. În corpul fizic și energetic al omului nadisurile se referă în primul rând la sistemul nervos, sistemul digestiv, meridianele și circuitele energetice superioare. În medicina orientală nadisurile desemnează acele canale care servesc la transportarea umorilor, energiei și a informațiilor în sistemul fizic și energetic uman.

Deci Prananadi, în traducere liberă, înseamnă „cel ce pune în mișcare energia”. Aceasta dorește să sugereze că tehnica Prananadi este o metoda cu ajutorul căreia se pun în mișcare diferite fluxuri de energie.

Inițial metoda a fost denumită „New Method”, termen folosit mai ales în Germania, sau Reiki – tibetan. Expresia Prananadi a apărut în Ungaria, locul de unde a ajuns tehnica în România.

Deși metoda este prezentată ca o metodă secretă tibetană, denumirea tibetană nu este cunoscută nici de către practicanți.

Tehnica de vindecare Prananadi, conform afirmațiilor practicanților săi, a fost adusă în lumea occidentală de un învățător, Christian Weber, după 16 ani de formare în Tibet. Din sursele disponibile, originea orientală, tibetană sau nepaleză nu poate fi verificată. În România metoda a devenit cunoscută în 1994, transmiterea ei începând de atunci este făcută prin cursuri. În prezent, cel care se ocupă de promovarea și dezvoltarea tehnicii în România este Tibor Ujlaky, care este și proprietarul mărcii înregistrate. Acesta, împreună cu mai mulți discipoli, au primit permisiunea de a transmite tehnica persoanelor interesate. Rolul de conducător al activităților Prananadi din România este asumat de „Fundația Scientia Sacra”. Practicanții tehnicii Prananadi au format „Asociația Prananadiștilor din România”. Scopul declarat al acesteia este acela de a-i reprezenta din punct de vedere administrativ și de a le susține activitățile (întâlniri, prelegeri, conferințe). În ianuarie 2012 tehnica a fost recunoscută de către „Ordinul Practicienilor de Terapii Complementare/Alternative” ca făcând parte din grupul de terapii complementare care sunt practicate în România.

Acțiunea Pranandi

Adepii explică modul de acțiune a tehnicii în felul următor.

Sprijină procesele vieții, are efect de purificare și echilibrare în toate planurile - fizic, emoțional și mental. Se adaptează la capacitatea de primire individuală. Sprijină procesul de dezvoltare a personalității. Influențează pozitiv procesele de vindecare, reduce durerile, ajută la reducerea sau dizolvarea stărilor de teamă, supărare, furie, depresie, grijă, îndoială. Influențează favorabil atitudinea practicanților față de oameni.

Crește capacitatea de efort psihic și fizic. Ajută în procesul de învățare, stimulează creativitatea, crește performanța și capacitatea de adaptare.

Istoria Pranandi

Conform informațiilor găsite pe INTERNET istoria occidentală a metodei a început în 1972, când o echipă de cercetători a unei firme private, din care a făcut parte și Christian Weber, a pornit spre orient. Scopul principal al cercetării a fost observarea obiceiurilor populare și religioase din India, China, Tibet. În timp ce erau în Tibet ei au aflat de existența unor mănăstiri în care călugării cunosc metode de vindecare neobișnuite. Christian Weber a căutat o asemenea mănăstire și în cele din urmă a ajuns în preajma uneia dintre ele. Era o mănăstire mare, unde, din spusele localnicilor, munceau și învățau călugări care vindeau. În jurul mănăstirii erau patru „stupa”, unde ajung cei doritori de vindecare și unde ies călugării să vindece și să trateze bolile și rănilor mai ușoare.

Acceptat în mănăstire ca discipol, Christian Weber a obținut până în iunie 1990, 21 de inițieri. În martie 1991 a decis că aceste cunoștințe ar fi foarte utile pentru oamenii din Europa, de aceea a cerut permisiunea de a populariza metoda în Europa. În acea perioadă a început interesul occidentului față de Dalai Lama și, drept consecință, a primit de la conducătorul mănăstirii permisiunea de a aduce învățăturile școlii în Europa. Înainte de plecare a depus jurământ că va păstra puritatea tehnicii și că nu va asocia metoda cu nici o altă tehnică energetică.

A început predarea în noiembrie 1991. Până în 28 mai 1993, când s-a reîntors în Tibet, a fost în 8 țări și a inițiat la rang de maestru al școlii 38 de oameni. Ca denumire inițială a fost folosită expresia New Method (Metoda nouă). În prezent, numele folosit în majoritatea țărilor unde se practică, este acela de Pranandi.

După întoarcerea în Tibet, Christian Weber a vizitat încă de 3 ori occidentul, după care s-a întors definitiv la mănăstirea lui. El a decedat într-o mănăstire tibetană necunoscută la 11 octombrie 1994.